

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: Om Dommedag oc Opstandelse: Vaager op i Christne alle, Vaager op, etc.

Citation: Sthen, Hans Christensen: "Om Dommedag oc Opstandelse: Vaager op i Christne alle, Vaager op, etc.", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 130.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-sthen01val-shoot-workid71933.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

Om Dommedag oc Opstandelse: Vaager op i Christne alle, Vaager op, etc.

Vaager op i Christne alle,
Vaager op met gantske fljd,
I disse lammerdale,
Vaager op, det er nu tid,
HErren vil snarlig komme,
Oc giøre disse Dage faa,
131 Alle Synder vil hand fordømme,
Huo kand for hannem bestaa.
Stor Rijgdom kand dig ey bade,
Dig hielper ey stort Hoffmod:
Du skalt det effter dig lade,
Naar Døden sender dig Bud,
At du est skøn oc vnger,
Der til Hoffmodig oc rijg,
Gud kand dig snarlig fordømme,
Naar du leffuer syndelig.
Derfore i Christne alle,
Som leffue i denne Tid,
Lader eders Hoffmod falde,
Oc vocter eders tid met fljd.
Ville i met HERren leffue,
Da søger det euige God:
Hand vil det rundelig giffue,
Oc være der stedse hoss.
Sit Ord haffuer Gud oss giffuet,
Aff sin Naade oc store Miskund,
At wi der effter skulle leffue,
Foracte det ingenlund.
Nu lader oss det beuare,
Aff alt vort Hierte oc Sind:
Men ville wi det lade fare,
Da ere wi siunlig blind.
Oc vaar hand icke føder,
Som saa Guds Ord forsmaar,
Hans Hierte haffuer onde Røder,
Derfore hand i Mørcket gaar.
Hand laster oc bespaatter,
Guds Naffn oc hellige Ord,
Gud derfor sin Vrede vdsender,
Hans Siel til euig Mord.
132 De fattige hoss eder ere,
Dem værer miskundelig,
Som Christus selff monne lære,
I finde det visselig,
Naar Kongen sin Røst lader høre,
Kommer hid alle til mig,
Til Miskund lode i eder røre,
Det anammer ieg teckelig,
Til de andre vil hand sige,
Som staa paa den venstre Haand,
I Helffuede skulle i bliffue,
Thi i giorde ingen miskund,
Der ieg vaar tørstig oc nøgen,
Ild Siug, oc hungrig met,
Icke heller vilde i mig Huse,
Men lode mig fare slet.
Der til monne de saa snare,

O HERre naar saae wi dig,
I saadan Nød oc Fare,
Nogen Fattig at være lig?
Der til vil hand saa sige:
Alt det i icke vist,
Giort haffue en aff disse Mindste,
Det samme haffuer ieg oc mist.
Endelig vil hand da skillie,
De Geder fra sine Faar,
Effter sin Guddommelig Villie,
Siger hand til Gederne: Gaar
Til Dieffuelens Ild hin grumme,
Mine Faar tager ieg til mig,
I Himmerig skulle de komme,
Oc leffue euindeligh, AMEN.